

Quatrè
Concert
de
Primavera

SÈRIE VI

23 DE MAIG DE 1923

a tres quarts de deu del vespre

GRAN TEATRE DEL LICEU

AUDICIÓ XLII

DE LA ORQUESTRA DIRIGIDA PEL MESTRE

PAU CASALS

AMB LA COOPERACIÓ DEL PROPI
MESTRE COM VIOLONCEL·LISTA

i dels Mestres Directors

JAUME PAHISSA I ENRIC CASALS

P R O G

I

PAHISSA

Obertura sobre un tema popular català.

DIRECCIÓ: JAUME PAHISSA

BOCCHERINI

CONCERT en si bemoll, per a violoncel,
amb acompanyament d'orquestra.

(1.ª audició).

- I. Allegro moderato.
- II. Adagio.
- III. Rondó. Allegro.

VIOLONCEL: PAU CASALS

DIRECCIÓ: ENRIC CASALS

R A M A

II

BEETHOVEN

Setena simfonia, en la.

- I. Poco sostenuto. Vivace.
- II. Allegretto.
- III. Presto.
- IV. Allegro con brio.

III

MENDELSSOHN

Somni d'una nit d'estiu, suite.

- I. Nocturn.
- II. Scherzo.

WAGNER

TANNHÄUSER, obertura.

DIRECCIÓ: PAU CASALS

NOTES AL PROGRAMA

OBERTURA

SOBRE UN TEMA POPULAR CATALÀ

JAUME PAHISSA

Aquesta obra fou estrenada a Madrid per la *Orquestra Filarmònica* d'aquella capital, la qual orquestra la va executar també després a Barcelona, havent-se'n donat, posteriorment, altres audicions baix la direcció del mestre Lamote, i del seu autor.

Té l'estructura general de les obertures clàssiques, i el seu tema dominant és el de la cançó de Nadal catalana, *El Rabadà*.

La preparació, l'exposició del tema i el seu desenrotllament ocupen la primera meitat de l'obra; segueix un moviment *Andante* construït sobre una frase treta d'una figura d'acompanyament dels instruments de corda al començament de l'obertura; i termina amb la represa del tema primer, cada vegada amb major amplitud.

LUIGI BOCCHERINI

(1743-1805)

Aquest compositor clàssic italià, de gran fecunditat i d'una personalitat força original, nasqué a Lucca (Toscana) l'any 1743. Era fill d'un contrabaixista, i des de'ls primers anys mostrà gran passió pel violoncel. El seu pare l'envià a estudiar a Roma, i aviat fou Boccherini un gran músic i excel·lent violoncel·lista.

S'ajuntà amb el reputat violinista Manfredi, i junts empen- gueren una gran *tournee* de concerts per Europa, presentant-se a París, amb gran èxit, l'any 1768. En aquests concerts se donà a conèixer també Boccherini com compositor, amb 6 quartets de corda que formen la seva op. 1.

L'any següent, a l'edat de 25 anys, se'n vingué a Espanya, atret pel faust i l'esplendidesa de la seva Cort, empori (en aquells temps) dels millors artistes del món i especialment dels italians. Boccherini s'estableix aleshores a Madrid i tan bé s'hi aclimata, que ja no se'n mogué en tota la seva vida, morint en la capital d'Espanya l'any 1805.

Estimant la gran vàlua d'aquest músic, l'infant Lluís, germà del rei Carles III, el protegi fent-lo el seu músic de cambra. Després el rei nomena'l músic de capella de la cort i mestre del príncep d'Astúries, i quan aquest fou rei, amb el nom de Carles IV, també el sostingué com músic de cambra de la Cort. De tota manera, sembla que no devia ésser retribuït amb gran esplendidesa, quan morí en la misèria, després d'haver-se vist obligat a acceptar una pensió del rei Frederic Guillem de Prússia, a canvi d'escriure sols musica per a aquest monarca en el restant de la seva vida.

La producció musical de Boccherini és verament fabulosa. L'extens catàleg de ses obres comprèn noresmenys de 366 composicions instrumentals, entre elles 91 Quartets, 125 Quintets (d'aquests 113 per a dos violoncels), 6 Sonates per a violoncel, 4 Concerts per al propi instrument amb orquestra, 12 Quintets amb piano, 18 amb instruments de fusta, 16 Sextets, 2 Octets, 20 Simfonies, una Serenata, una Cantata de Nadal, altra titulada *Inés de Castro*, l'òpera *La Clementina*, i un gran aplec de musica religiosa, entre la qual sobresurt una Missa, dos Oratoris, etcètera. També posà en música nombrosos *Villancicos* a 4 veus i amb orquestra.

La musica de Boccherini, presenta, com la dels seus contemporanis Haydn i Mozart, un gran avenç sobre'ls compositors de l'època, pel seu refinament d'estil i l'especial cura en marcar-hi tota mena d'indicacions, *nuances*, etc. L'esperit de ses obres revela una barreja de dolcesa i de gràcia, un poc innocent a voltes, ço qu'explica en part que hagin passat de moda. Però és injust deixar a recó tota la producció de Boccherini, especialment molta de sa musica de cambra, en la qual s'hi revela un gran tècnic i una personalitat ben rara, que no revela influències de ningú ni tampoc ha deixat escola.

En Pau Casals professa també el culte de Boccherini, havent passejat pel món musical algunes de ses obres, especialment el bell *Concert* qu'executa avui per primera vegada per a nostre públic. Sentint-lo, hom descobreix que aquesta aparent senzillesa de l'estil de Boccherini és doblada de reals i pregones dificultats que no pas gaires concertistes poden vèncer avinentment.

Concerts de tardor

SÈRIE VII

de la

ORQUESTRA
PAU CASALS

OCTUBRE-NOVEMBRE DE 1923

Palau de la Musica Catalana

2440. ARTS GRÀFIQUES, S. A., SUCCESSORS D'HENRICH Y C.^À

PATRONAT
DE LA
ORQUESTRA
PAU CASALS

BASES I CONDICIONS D'INSCRIPCIÓ

Demànin-se en l'Administració del GRAN TEATRE
DEL LICEU. Magatzems de Música i Secretaria de
l'Orquestra, Diagonal, 440